

Z OBSAHU

French Open	(6–9)
UniCredit Czech Open	(10–11)
Můj příběh: Barbora Strýcová	(12–14)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha Fiftýn	(I–XXVIII)
Jakub Menšík	(18–19)
Jiří Novák	(20–21)
Zajímavosti ze světa	(22–24)
Stalo se před 100 lety: Suzanne Lenglenová	(25)
Richard Gasquet	(26–27)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Coco Gauffovou	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 2. 7. 2025

**Na titulu: COCO GAUFFOVÁ,
vítězka letošního French Open**

Snímek: WTA.COM

36. ročník, červenec 2025
vydává T/Production, spol. s r. o.
tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor
Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Triangl a.s.**, Beranových 65, 199 00 Praha, Letňany. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production
tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také
T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4
tel.: 241 442 398
e-mail: predplatne@mailfinish.cz
Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

Netoužili jste někdy stát se vzorem ostatním? Aby vás lidé následovali, snažili se dokázat to, co vy, chtěli být jako vy a vůbec by jim nevadilo, kdyby po vás pojmenovali ulici či planetku a nedej Bože, třeba byste se dostali i do čítanek. Už byste kráčeli světem celebrit, to už je jiná – bulvárová liga, být vzorem je životně užitečnější. Některým kolem třeba jen na chvíli zkřížit cestu, a přesto v nich zanechat tak silnou stopu, na kterou se nedá zapomenout? A když už by se ve vás tahle touha objevila a měli jste k ní šanci, nelekli byste se? Chtěli byste být vzorem? Žijete tak, aby se to mohlo stát? To jsou otázky, co? Ještě, že máme sociální sítě, kam se mnozí mohou schovat a kde se nejlepší z nás mnohdy ztratí.

Tenis je nekonečný a budme rádi, že takový je. Světoběžníci i jejich kompars putují z turnaje na turnaj, jejich vyvrcholení jsou skoro vždy vyprodaná. Snaží se nabízet tenisovou radost a uvnitř je stále dost těch, kteří se vzory mohou stát nebo do této role už mají nakročeno. Každý rok noví, někteří na sezonu, jiní na pět, nejšťastnější dojdou do historie a ti bájní do Síně slávy.

Proč se to mnohým nepodaří? Většina mladých se brzy uspokojí tím, čeho dosáhli a kde jsou. Nechtějí jít dál za cenu větších obětí – fyzických, vztahových a dalších, mnozí se bojí, že se jim nebude dařit, a tak to raději vzdají předem. Někteří trenéři si sami pro sebe říkají, že český tenista moc trpět nechce a obětovat se víc, než musí. Přiznejme, český talent mnohdy není pracovitý, snad je to i tím, že nežije v burčující konkurenci, která co chvíli odkopává lenochy do příkopů zapomnění.

Tenis se čím dál víc stává složitou scénou průměrných charakterů, do kterého se nastupuje a při několika opakujících se prohrách se z něj dá vystoupit, aniž by se nešťastník červenal a měl pocit, že se mu část života nepodařila. Jediný recept? Udělat si pochybné alibi a jít dál, jak se mnohdy v nevýznamném byznysu říká – džob od džobu. Samozřejmě, z tenisového kolotoče se dá vystoupit i slušně, bez studu a zpocených zad, tenis vede všechny alespoň nějaký čas životem, nabízí překážky a věří, že i ty dovedou vychovávat a nabízet recept – jak žít. Ano, je to tak, dnes je všechno rychlejší, šampionů, co mají nakročeno do encyklopedií je čím dál méně a porážení stále hůř hledají místo ve svých příštích životech.

Máme ještě zapálené rodiče, kteří vedou své děti ke sportu a přinášejí velké oběti? Máme čím dál méně obětavých trenérů, k tomu jeden či dva kluby, které dávají záruky, že se o budoucnost českého tenisu nemusíme obávat...? Nebojíme se těm líným říct, aby už zítra nechodili? Neumíme to a jen potichu jsme vzali na vědomí, že z českých klubů zmizeli nadšení dobrovolníci, kteří byli kdykoliv připraveni pomoci. Přijít na brigádu, když se po zimě bourá hala, sednout do auta a nadšeně odvést tým mladšího žactva na mistrák, do tenisové pokladny nespěchat s účtem za benzin nebo naftu. Tenisový obětavec je v českém tenise stále více nedostatkovým zbožím.

Tenisová obec se snaží přežít, ale prokousávat se žiravinou, která před více než rokem v kabátu pochybně zúčtovaných dotací zalila až po krk český tenis, se jen tak nedá. Těm, kteří se o to snaží, to bude trvat dlouho. Už jsme si prostě museli zvyknout, že tenisová radost obléká smutnější

šaty a doufá, že by je mohlo polít živou vodou jen wimbledonské, daviscupové či BJKcupové Nagano.

Co nás může spasit? Jen odvaha a zarputilost vizionářů, kteří se nebojí vyhrávat, a hlavně uměli v tenisovém životě mockrát i prohrát. Víte, jaký je rozdíl mezi dokonalými a těmi ostatními projekty? Tomu úspěšnému věří ti, co ho platí, tomu druhému jen ten, kdo o něm sní. Už se ani nepátám, proč je u nás tak málo těch prvních.

Za vydatné pomoci sociálních sítí a mnohdy kulhajících médií denně přemlouváme sami sebe, že nejsme tím, čím nakonec v převažující většině jsme – partou zakuklených závistivců, pochybovačů, kteří se snaží přihloupit vzít za kliku dveří se jmenovkou Ředitel zeměkoule. Proč? Abychom si někdy až s nepochopitelnou demagogií namlouvali, že patříme mezi nejpracovitější a moudré národy světa? Ne, nepatříme, od spásných Blanických rytířů neměl klíče ani Jirásek.

Máme tenis stejně rádi jako dřív? Jsme schopni se pro něj pořád ještě obětovat? Tenis je stále zajímavým zbožím a přiznejme, pořád nabízí bohatou budoucnost. Příběh – budu výborným tenistou a budu se mít sám a lidé kolem mě dobře – stále dokonale funguje. A vždy tomu tak bylo, i když někdy ve skromnějších kulisách. Je to sice už hodně let, ale moc dobře si pamatuji tiskovku z prostějovského UniCredit Czech Open po duelu dvou Argentinců ve finále. Dvaatřicetiletý Agustin Calleri tehdy porazil Martina Vassalla Arguella, bylo to něco jako tenisový šampionát Argentiny. Na tu půlhodinu nikdy nezapomenu. Že se bude na poslední turnajové tiskovce hodnotit kvalita podání či returnu? V žádném případě! Oba Argentinci mluvili od začátku otevřeně o tom, jak jim tenisové peníze pomáhají přežívat složitou ekonomickou situaci, ve které se jejich země nachází. V žádném případě jim nešlo o dočasnou vrtkavou slávu, že budou na titulech sportovních časopisů, v televizním šotu s pohárem, ale hlavně o finanční zabezpečení svých rodin – pokud to bude možné – na dlouhou dobu. „Moc času na to nemáme a konkurence je velká,“ říkali. I takovou tvář má tenis...

Moudří tvrdí, že si napřed musíme sáhnout na dno, abychom si vážili toho, jak se máme.

P. S. 1

Dvojnásobná wimbledonská šampionka Petra Kvítová odehrála v All England Clubu poslední zápas. Ona to byla, kdo zvedl prapor fedcupové reprezentace, byla u všech titulů, ostatní ji chtěly následovat. Prostě musely... Stala se symbolem úspěchů českého tenisu, přitáhla děti na dvorce, hrály si na ni. Odešla a bude hodně chybět. Mnohé ostatní, a taky byly ve vítězných fedcupových týmech už nejsou – a nikomu nechybí. V tom byla a navždy bude Petra jedinečná a nebojím se říct – nenahraditelná.

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

triangl

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r. o.,
e-mail: predplatne@mailfinish.cz